Parlamentul European
2014-2019

Document de ședință

B8-0448/2017

28.6.2017

PROPUNERE DE REZOLUȚIE

depusă pe baza întrebării cu solicitare de răspuns oral B8-0319/2017

în conformitate cu articolul 128 alineatul (5) din Regulamentul de procedură

referitoare la elaborarea unei strategii industriale a UE ambițioase ca prioritate strategică pentru creșterea economică, ocuparea forței de muncă și inovare în Europa
(2017/2732(RSP))

Paloma López Bermejo, Ángela Vallina, Merja Kyllönen, Jiří Maštálka, Kateřina Konečná, Neoklis Sylikiotis, Marie-Christine Vergiat, Eleonora Forenza, Martina Anderson, Marisa Matias, Dimitrios Papadimoulis, Stelios Kouloglou, Takis Hadjigeorgiou
în numele Grupului GUE/NGL

B8-0448/2017

Rezoluția Parlamentului European referitoare la elaborarea unei strategii industriale a UE ambițioase ca prioritate strategică pentru creșterea economică, ocuparea forței de muncă și inovare în Europa
(2017/2732(RSP))

Parlamentul European,

– având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), în special articolele 9, 151, 152, articolul 153 alineatele (1) și (2) și articolul 173,

– având în vedere articolul 174 din TFUE referitor la coeziunea economică, socială și teritorială, în special în sectoarele afectate de tranziția industrială,

– având în vedere articolele 14, 27 și 30 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene,

– având în vedere Comunicarea Comisiei din 10 octombrie 2012 intitulată „O industrie europeană mai puternică pentru creșterea și redresarea economiei” (COM(2012)0582),

– având în vedere Rezoluția sa din 5 octombrie 2016 referitoare la necesitatea unei politici europene de reindustrializare, în contextul recentelor cazuri Caterpillar și Alstom[1],

– având în vedere Rezoluția sa din 9 martie 2011 referitoare la o politică industrială pentru era globalizării[2],

– având în vedere Comunicarea Comisiei din 19 aprilie 2016 privind „Digitalizarea industriei europene - Valorificarea deplină a pieței unice digitale” (COM(2016)0180),

– având în vedere Rezoluția sa din 14 septembrie 2016 referitoare la dumpingul social în Uniunea Europeană[3],

– având în vedere Declarația universală a drepturilor omului, în special articolele 22 și 23 referitoare la drepturile economice și sociale, respectiv, dreptul la muncă,

– având în vedere Rezoluția sa din 1 iunie 2017 referitoare la digitalizarea industriei europene[4],

– având în vedere concluziile Consiliului din 29 mai 2017 privind o viitoare strategie pentru politica industrială a UE,

– având în vedere întrebarea adresată Comisiei privind elaborarea unei strategii industriale a UE ambițioase ca prioritate strategică pentru creșterea economică, ocuparea forței de muncă și inovarea din Europa (O-000047/2017 – B8-0319/2017),

[1] Texte adoptate, P8_TA(2016)0377.
[2] JO C 199E, 7.7. 2012, p. 131.
[3] Texte adoptate, P8_TA(2016)0346.
[4] Texte adoptate, P8_TA(2017)0240.

– având în vedere articolul 128 alineatul (5) și articolul 123 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,

A. întrucât industria europeană reprezintă mai mult de jumătate din exporturile UE și aproximativ 65 % din investițiile în cercetare și dezvoltare și asigură peste 50 de milioane de locuri de muncă (locuri de muncă directe și indirecte, reprezentând 20 % din locurile de muncă din UE);

B. întrucât 65 % din cheltuielile private pentru cercetare și dezvoltare sunt generate de industria prelucrătoare și întrucât consolidarea bazei noastre industriale este esențială pentru a dezvolta cunoștințele de specialitate și know-how-ul în UE;

C. întrucât industria prelucrătoare a scăzut cu 7 % între 2008 și 2013 în Uniunea Europeană;

D. întrucât economiile din sudul Uniunii Europene au fost în special afectate de reducerea producției în industria prelucrătoare între 2007 și 2016;

E. întrucât reindustrializarea economiilor periferice ale Europei este esențială pentru a evita dezvoltarea de dezechilibre economice în UE; întrucât trebuie urmărită dezvoltarea industriei, pentru a combina creșterea și crearea de locuri de muncă de calitate cu sustenabilitatea socială și de mediu;

F. întrucât, în prezent, industria europeană este afectată de o scădere substanțială a cererii interne, din cauza efectului măsurilor de austeritate asupra salariilor, a cheltuielilor publice și a reducerilor fiscale, conducând la o pierdere continuă a locurilor de muncă și la o scădere a investițiilor industriale; întrucât această situație nu oferă perspective încurajatoare pentru redresarea necesară a economiei europene,

G. întrucât, pentru a asigura coeziunea la nivelul economiei europene, este important să se stimuleze o bază industrială diversificată în toate statele membre, evitând concentrarea excesivă a producției cu valoare adăugată ridicată în doar câteva dintre acestea;

H. întrucât cercetarea, dezvoltarea și inovarea în acest sector sunt esențiale pentru industria europeană; întrucât închiderea uzinelor conduce adesea la pierderea ireversibilă a tehnologiilor și a know-how-ului și la pierderea calificărilor forței de muncă industriale;

I. întrucât, în condițiile provocărilor globale precum schimbările climatice, este esențial ca eficiența energetică și utilizarea eficientă a resurselor, precum și economia circulară să se afle în centrul reînnoirii industriei europene;

J. întrucât o politică industrială eficace și consecventă, capabilă să consolideze baza productivă a tuturor statelor membre, este singurul mod de a evita o spirală socială descendentă a politicii industriale, a coeziunii și a dezvoltării;

K. întrucât marile întreprinderi multinaționale industriale recurg frecvent la relocări tactice ale producției, profitând de lacunele existente în materie de fiscalitate și de insolvență, pentru a-și maximiza profiturile prin transferul de active dintr-o țară în alta, punând astfel în pericol țesutul industrial al statelor membre;

L. întrucât, pentru ca industria europeană să aibă succes, este nevoie de investiții publice și de o politică publică ambițioasă în domeniul inovării, care să favorizeze crearea de produse de calitate ridicată, inovatoare și eficiente din punct de vedere energetic și care să promoveze procese durabile;

M. întrucât este imperios necesar ca strategia industrială europeană să configureze digitalizarea într-o manieră justă din punct de vedere social, întrucât actuala digitalizare a industriei exacerbează tendințele preexistente în ceea ce privește accentuarea caracterului precar al condițiilor de muncă din industria prelucrătoare, prin pierderea competențelor, externalizare și subcontractarea producției; întrucât digitalizarea oferă și șansa de a crește reziliența și sustenabilitatea economiei, în contextul economiei circulare; întrucât este fundamental să fie anticipate noile competențe impuse de mediul digital aflat în schimbare, prin implicarea partenerilor sociali, garantând că lucrătorii vor primi instruirea corespunzătoare prin contribuția angajatorilor și a statelor membre; întrucât robotizarea și digitalizarea comportă provocări deosebite în domeniul interacțiunii om-robot și al confidențialității datelor, care trebuie abordate printr-o legislație adecvată;

N. întrucât comerțul internațional echitabil cu produse industriale trebuie să respecte drepturile lucrătorilor, normele privind mediul și alte standarde sociale și fiscale;

O. întrucât, în prezent, femeile sunt subreprezentate la nivelul industriei și sunt excluse din majoritatea posturilor științifice, de inginerie și de conducere și de la nivelurile ierarhice superioare;

Impulsionarea economiei reale printr-o politică de reindustrializare sustenabilă

1. subliniază rolul esențial al industriei ca factor de creștere, ocupare a forței de muncă și inovare în Europa;

2. subliniază importanța consolidării și modernizării bazei industriale în Europa, a consolidării coeziunii europene prin investiții publice și a unei politici industriale europene coordonate, care să contribuie la modernizarea sustenabilă și la coeziunea regională, printr-o abordare la nivel teritorial;

3. solicită Comisiei ca, până la începutul anului 2018, să prezinte, împreună cu statele membre, o propunere legislativă privind o strategie a Uniunii pentru o politică industrială consecventă și cuprinzătoare, care să vizeze reindustrializarea Europei, stabilind un plan de acțiune concret cu obiective ambițioase și termene pentru măsurile legislative și nelegislative în vederea atingerii obiectivelor respective; solicită Comisiei ca această strategie să aibă la bază o evaluare a impactului integrării politicii industriale în inițiativele de politică strategică și un dialog extins cu părțile interesate, inclusiv cu partenerii sociali și cu mediul academic; evidențiază faptul că această strategie a Uniunii trebuie să aibă la bază, printre altele, digitalizarea (în special integrarea în lanțurile valorice industriale a tehnologiilor inteligente, a analizelor de volume mari de date și a roboticii), sustenabilitatea, economia circulară, eficiența energetică și resursele adecvate; consideră că cadrul european de reglementare ar trebui să permită industriilor să se adapteze la modificările respective și să ia măsuri anticipative pentru a contribui la crearea de locuri de muncă de calitate, la creștere și la convergența regională;

4. solicită o strategie industrială echilibrată din punct de vedere regional, capabilă să elimine discrepanțele dintre regiunile cele mai industrializate și cele mai puțin industrializate din statele membre, contribuind la atingerea obiectivelor privind convergența regională;

5. solicită revizuirea politicii în domeniul concurenței și a normelor privind ajutoarele de stat, cu scopul de a facilita investițiile publice care vizează menținerea coeziunii sociale și regionale, favorizarea unei tranziții ecologice, îmbunătățirea standardelor de muncă și de mediu și abordarea preocupărilor în materie de sănătate publică;

6. denunță politicile de austeritate puse în aplicare în Europa, care reduc cererea de operatori privați și publici;

7. îndeamnă statele membre să recupereze toate resursele alocate în sprijinul companiilor sub formă de subvenții, avantaje fiscale, reduceri ale prețului terenurilor etc., atunci când o companie decide să transfere sau să închidă unitățile sale de producție;

8. subliniază faptul că, potrivit statisticilor și sondajelor disponibile, femeile sunt subreprezentate în majoritatea posturilor științifice, de inginerie și de conducere și la nivelurile ierarhice superioare; femeile sunt, de asemenea, subreprezentate în carierele și în domeniile de învățământ din sfera științelor, a tehnologiei, a ingineriei și a matematicii (STIM), reprezentând doar 24 % din persoanele ce lucrează în domeniul științelor și al ingineriei; evidențiază faptul că femeile care lucrează în industria prelucrătoare reprezintă un atu pentru UE, aceasta având nevoie de toate resursele disponibile pentru a se redresa definitiv după criza economică și financiară și pentru a putea face față schimbărilor care au loc în ansamblul societății; invită Comisia să identifice provocările și obstacolele cu care se confruntă femeile și să promoveze și să sprijine egalitatea în ceea ce privește salariile și accesul la toate funcțiile;

9. evidențiază rolul IMM-urilor ca pilon fundamental al industriei europene și reamintește că trebuie pusă în aplicare o politică industrială a UE care să țină cont de particularitățile IMM-urilor; atrage atenția, în special, asupra importanței băncilor publice și regionale în ceea ce privește dezvoltarea industrială și accesul IMM-urilor la finanțare; subliniază importanța cooperativelor lucrătorilor și a altor actori din economia socială pentru dezvoltarea industriei, în special la nivel regional, și solicită UE să elaboreze o politică industrială adaptată nevoilor acestora;

10. își exprimă convingerea că industria europeană ar trebui considerată un avantaj strategic; subliniază faptul că doar o industrie puternică și reziliență le va permite statelor membre să facă față diferitelor provocări ce le așteaptă, precum reindustrializarea, tranziția la sustenabilitate și crearea de locuri de muncă de calitate; subliniază că Comisia și statele membre trebuie să anticipeze mai bine aceste situații socioeconomice și să asigure sustenabilitatea rețelei noastre industriale;

Protejarea drepturilor sociale și ale lucrătorilor

11. îndeamnă statele membre să asigure o protecție socială adecvată, condiții de muncă corespunzătoare și salarii decente, prin intermediul legislației sau al convențiilor colective, și, de asemenea, o protecție eficace împotriva concedierilor abuzive;

12. condamnă lipsa unei politici industriale a UE reale, pe termen lung; solicită o politică industrială care să permită participarea statului la industriile strategice, inclusiv naționalizarea, pentru a menține și a dezvolta sectoare-cheie ale producției și pentru a proteja locurile de muncă;

13. pune accentul pe importanța competențelor și a calificărilor lucrătorilor și arată că este important să fie definită, împreună cu partenerii sociali, o strategie activă de îmbunătățire a acestora; solicită adoptarea de politici industriale care să asigure dezvoltarea acestor cunoștințe și recunoașterea lor drept un atu important al industriei europene; solicită ca menținerea know-how-lui industrial și a unei forțe de muncă calificate să fie luată în considerare în procesul de evaluare a viabilității producției în orice uzină;

14. invită atât UE, cât și statele sale membre să se asigure că sunt disponibile resursele financiare necesare pentru acțiunile de formare și de relansare, pentru a sprijini astfel industria europeană în perioadele de tranziție critice; insistă asupra utilizării Fondului european de ajustare la globalizare pentru a-i ajuta pe lucrători să își recupereze fabricile, astfel încât să se poată păstra locurile de muncă, în loc să fie stimulate închiderile de unități;

15. subliniază rolul partenerilor sociali în dezvoltarea unei strategii industriale coerente, care trebuie să includă o dimensiune socială, pentru a garanta că drepturile de muncă nu sunt subminate de actuala tranziție industrială;

Alinierea politicii comerciale la politica industrială

16. evidențiază impactul negativ asupra industriei europene al unor acorduri comerciale precum CETA și TTIP;

17. subliniază faptul că politicile comerciale și de investiții ar trebui să vizeze contribuția la dezvoltarea durabilă, crearea de locuri de muncă de calitate și promovarea unor standarde sociale și de mediu ridicate;

18. subliniază că este necesar să se prevină o situație în care politica comercială a UE ar stimula practici anticoncurențiale, inclusiv dumpingul social și de mediu;

19. subliniază faptul că industria europeană se confruntă cu o concurență globală și, prin urmare, solicită Comisiei să reevalueze definițiile de piață și setul actual de norme concurențiale ale UE, pentru a ține cont de evoluția piețelor globale respective; solicită Comisiei să revizuiască și dreptul UE în materie de concurență, pentru a lua în calcul standardele sociale, fiscale și de mediu atunci când interacționează cu competitori globali, astfel încât să evite aceste noi forme de dumping;

20. subliniază că este nevoie de o strategie antidumping și antisubvenții la nivelul UE, consecventă, compatibilă cu normele OMC și eficace, care să ia în considerare orice fel de dumping, inclusiv nerespectarea standardelor sociale, de mediu și fiscale internaționale;

Digitalizarea industriei

21. consideră că tendințele majore ale globalizării și digitalizării reprezintă cele mai mari provocări pentru întreprinderile europene și pentru angajații acestora, dar și pentru factorii de decizie, ca urmare a dezvoltării lor extrem de dinamice și a caracterului lor transversal; își exprimă, prin urmare, convingerea că politica europeană trebuie să fie adaptată, pentru a putea sprijini creșterea industrială europeană și a garanta locuri de muncă de calitate în industria prelucrătoare în contextul acestor schimbări rapide; subliniază că o nouă strategie pentru politica industrială ar trebui să alinieze la politica industrială diferite domenii de politică – mai ales comerțul, mediul, cercetarea, investițiile, concurența, energia și clima – pentru a forma o abordare coerentă; își exprimă convingerea că o strategie pentru politica industrială trebuie să combine într-o manieră inteligentă elemente orizontale cu abordări specifice ale sectoarelor strategice importante;

22. subliniază, în acest context, necesitatea de a se accelera investițiile publice în conectivitate prin utilizarea 5G și a fibrei optice ca mijloc de asigurare a convergenței și de garantare a unei baze robuste de infrastructură digitală pentru industria Europei; subliniază importanța controlului public și a reglementării sectorului respectiv, pentru a răspunde mai bine nevoilor unei economii în schimbare și a evita dezvoltarea unui decalaj digital; subliniază importanța sincronizării tranziției pentru a garanta că un spectru suficient rămâne disponibil pentru utilizatorii actuali, cum ar fi radiodifuzorii și difuzorii de televiziune, având în vedere și importanța lor pentru industriile creative și culturale europene;

23. consideră că clusterele și sinergiile dintre IMM-uri, actorii industriali, sectorul artizanatului și alte părți interesate pot reprezenta modele de succes pentru promovarea inovării și a producției digitale; subliniază rolul fundamental al sectorului public în crearea de noi cunoștințe și inovații digitale; ia act de importanța de a utiliza digitalizarea în schimbarea modelelor de afaceri și invită UE și statele membre să se asigure că legislația muncii este adaptată la noul mediu, pentru a proteja drepturile lucrătorilor și a consolida negocierile colective;

24. solicită promovarea alianțelor transversale în materie de inovare, pentru a depăși situația abordărilor izolaționiste ale politicii industriale, întrucât aceasta sugrumă potențialul de inovare; consideră că investițiile publice au un rol strategic în dezvoltarea acestui obiectiv și solicită UE să sprijine investițiile publice în inovare;

25. reamintește rolul important al standardizării, inclusiv al dezvoltării unor standarde deschise și pledează pentru o strategie solidă de asumare a unui rol de lider în cadrul organizațiilor internaționale de standardizare;

26. subliniază rolul pe care achizițiile publice îl pot juca în promovarea noilor inovații și tehnologii digitale industriale; subliniază, cu toate acestea, că digitalizarea serviciilor publice nu trebuie să fie utilizată pentru a avansa măsuri de austeritate în sectorul public sau pentru a reduce serviciile fizice necesare; solicită, în acest sens, implicarea lucrătorilor din sectorul public în definirea și punerea în aplicare a strategiilor digitale publice;

Corelarea politicii industriale și a obiectivelor în materie de tranziție

27. evidențiază faptul că trebuie exploatat pe deplin potențialul investițiilor publice și al

industriei în ceea ce privește tehnologiile de mediu și că trebuie asigurat faptul că industriile dezvoltă și diseminează în permanență bunele tehnici disponibile și noile inovații, creând astfel un avantaj competitiv pentru industria europeană, care ar trebui să se străduiască să ofere produsele cele mai durabile, cu cele mai mici costuri la nivelul ciclului de viață;

28. subliniază că industria ar trebui să beneficieze de pe urma dezvoltării de proiecte în domeniul energiei din surse regenerabile și, în acest sens, evidențiază importanța producției pentru consumul propriu sau a acordurilor bilaterale între producătorii care folosesc energie din surse regenerabile și industrie, ca modalitate de a reduce la minimum costurile energiei industriale, stimulând dezvoltarea energiei din surse regenerabile; solicită statelor membre să adopte bune practici în acest sens, în special în ceea ce privește industriile energointensive; regretă sprijinul redus acordat proiectelor în domeniul energiei din surse regenerabile din fondurile UE, inclusiv din FEIS și solicită ca în bugetul UE să se pună mai mult accentul pe proiectele care vizează sursele regenerabile de energie și economia circulară, pentru a asigura o dezvoltare industrială și economică sustenabilă în UE;

29. evidențiază necesitatea de a integra aspectele de mediu în alte politici, precum economia și industria, cercetarea și inovarea, pentru a da naștere unei abordări coerente și comune; consideră că acțiunile derulate la nivelul Uniunii ar trebui să fie completate și de acțiuni consolidate la nivel internațional și de cooperarea cu țările terțe, pentru a putea aborda provocările comune;

30. subliniază că este important să se asigure finanțare adecvată pentru regiunile care sunt cel mai afectate de schimbările structurale, precum bazinele carbonifere, și solicită să fie dezvoltate instrumente precum „Fondul pentru o tranziție echitabilă”, care să se axeze pe dezvoltarea industrială în aceste regiuni, pentru a le furniza alternative economice reale pe termen lung;

31. solicită o îmbunătățire drastică a punerii în aplicare a sustenabilității, precum și a criteriilor sociale și privind ocuparea forței de muncă în utilizarea fondurilor UE;

32. consideră că necesitatea sprijinirii drepturilor lucrătorilor și a unor standarde ridicate de protecție a consumatorilor, a sănătății și a mediului trebuie să reprezinte o componentă-cheie a oricărei politici de reindustrializare;

33. solicită ca politica industrială a UE să fie bazată pe obiective și indicatori clari – printre care obiective ambițioase legate de eficiența energetică, resurse și climă – și o economie circulară și fondată pe ciclul de viață;

34. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre.